

**Конвенция за защита правата на
човека и основните свободи изменена
и допълнена от Протокол No. 11**

**придружена от Допълнителния
протокол и Протоколи No. 4, 6 и 7**

Текстът на Конвенцията е видоизменен съгласно разпоредбите на Протокол No. 3 (ETS No. 45), който влезе в сила на 21 септември 1970 г., на Протокол No. 5 (ETS No. 55), който влезе в сила на 20 декември 1971 г., и на Протокол No. 8 (ETS No. 118), който влезе в сила на 1 януари 1990 г., и включва също текста на Протокол No. 2 (ETS No. 44), който, съгласно своя член 5 алинея 3, е интегрална част от Конвенцията от влизането си в сила на 21 септември 1970 г. Всички разпоредби, които са били видоизменени или добавени от тези протоколи, се заместват от Протокол No. 11 от датата на неговото влизане в сила на 1 ноември 1998 г. От тази дата Протокол No. 9 (ETS No. 140), който влезе в сила на 1 октомври 1994 г., се отменя.

Секретариат на Европейския съд по правата на човека
ноември 1998

Правителствата, подписали тази конвенция като членове на Съвета на Европа,

вземайки предвид Всеобщата декларация за правата на човека, провъзгласена от Общото събрание на Организацията на обединените нации на 10 декември 1948 година;

вземайки предвид, че Декларацията има за цел да осигури всеобщото и ефективно признаване и спазване на правата, провъзгласени в нея;

имайки предвид, че целта на Съвета на Европа е да се постигне по-голямо единство между неговите членове и че едно от средствата за преследване на тази цел е поддържането и по-нататъшното осъществяване на правата на човека и основните свободи;

потвърждавайки отново своята дълбока вяра в тези основни свободи, които представляват фундамент на справедливостта и мира в целия свят и могат по-ефикасно да бъдат осъществени, от една страна, по пътя на действителната политическа демокрация, а от друга, чрез общо разбиране и спазване на правата на човека, от които тези свободи зависят;

решени, като правителства на европейски страни, които имат общи ценности и общо наследство от политически традиции, идеи, свобода и върховенство на закона, да направят първата крачка към съвместното осъществяване на някои от правата, провъзгласени от Всеобщата декларация,

се договориха за следното:

Член 1 – Задължение за зачитане правата на човека

Високодоговарящите страни осигуряват на всяко лице под тяхна юрисдикция правата и свободите, определени в Част I на тази Конвенция.

ЧАСТ I – ПРАВА И СВОБОДИ

Член 2 – Право на живот

1. Правото на живот на всеки се защитава от закона. Никой не може да бъде умишлено лишен от живот, освен в изпълнение на съдебна присъда за извършено престъпление, за което такова наказание е предвидено в закона.
- 2

2. Лишаването от живот не се разглежда като противоречащо на разпоредбите на този член, когато то е резултат от употреба на сила, призната за абсолютно необходима:
  - a) при защитата на което и да е лице от незаконно насилие;
  - b) при осъществяването на правомерен арест или при предотвратяване на бягството на лице, законно лишено от свобода;
  - c) при действия, предприети в съответствие със закона за потушаване на бунт или метеж.

Член 3 – Забрана на изтезанията

Никой не може да бъде подложен на изтезания или нечовешко или унижително отношение или наказание.

Член 4 – Забрана на робството и на принудителния труд

1. Никой не може да бъде държан в робство или в принудително подчинение.
2. Никой не може да бъде заставян да извършва принудителен или задължителен труд.
3. За целите на този член не представлява "принудителен или задължителен труд":
  - a) всеки труд, който обикновено е задължителен за лицата, лишени от свобода в съответствие с член 5 на тази Конвенция, или по време на условно освобождаване от такова лишаване от свобода;
  - b) всяка служба от военен характер или, в страните, където се признава освобождаване от военна служба заради религиозни убеждения, службата, отбивана вместо задължителната военна служба;
  - c) всяка повинност, изпълнявана в случай на извънредно положение или бедствие, застрашаващи съществуването или благосъстоянието на обществото;
  - d) всеки труд или повинност, представляващи елемент от обичайните граждански задължения.

Член 5 – Право на свобода и сигурност

1. Всеки има право на свобода и сигурност. Никой не може да бъде лишен от свобода, освен в следните случаи и по реда, предвидени от закона:
  - a) законосъобразно лишаване от свобода по силата на постановена от компетентен съд присъда;
  - b) законосъобразен арест или лишаване от свобода за неизпълнение на законосъобразно съдебно решение или с цел осигуряване на изпълнението на задължение, предписано от закона;
  - c) законосъобразен арест или лишаване от свобода, с цел да се осигури явяване пред компетентния съгласно закона орган по обосновано подозрение за извършено престъпление, или когато задържането обосновано може да се смята за необходимо, за да се попречи на лицето да извърши престъпление или да се укрие, след като е извършило престъпление;
  - d) лишаване от свобода на непълнолетно лице на основата на законосъобразно решение, за да се осигури надзор с възпитателна цел или законосъобразно лишаване от свобода на такова лице, с цел да се осигури неговото явяване пред предвидената в закона институция;
  - e) законосъобразно лишаване от свобода, с цел да се предотврати разпространението на инфекциозни болести, както и на душевноболни лица, алкохолици, наркомани или скитници;
  - f) законосъобразен арест или лишаване от свобода на дадено лице, с цел да се предотврати незаконното му влизане в страната, или на лице, против което се предприемат действия за неговото депортиране или екстрадиране.
2. На всеки арестуван трябва незабавно да бъдат съобщени на разбираем за него език основанията за арестуването му и всички обвинения, които му се предявяват.
3. Всеки арестуван или лишен от свобода в съответствие с разпоредбите на т. 1(с) на този член трябва своевременно да бъде изправен пред съдия или пред длъжностно лице, упълномощено от закона да изпълнява съдебни функции, и има право на гледане на неговото дело в разумен срок или на освобождаване преди

гледането на неговото дело в съда. Освобождаването може да бъде обусловено от даването на гаранции за явяване в съда.

4. Всеки арестуван или лишен от свобода има право да обжалва законосъобразността на своето задържане в съда, който е задължен в кратък срок да се произнесе; в случай че задържането е неправомерно, съдът е длъжен да нареди незабавното освобождаване на задържаното лице.
5. Всяко лице, арестувано или лишено от свобода в нарушение на изискванията на този член, има изпълняемо право на обезщетение.

Член 6 – Право на справедлив съдебен процес

1. Всяко лице, при решаването на правен спор относно неговите граждански права и задължения или основателността на каквото и да е наказателно обвинение срещу него, има право на справедливо и публично гледане на неговото дело в разумен срок от независим и безпристрастен съд, създаден в съответствие със закона. Съдебното решение се обявява публично, но пресата и публиката могат да бъдат отстранявани по време на целия или на част от съдебния процес в интерес на нравствеността, обществената и националната сигурност в едно демократично общество, когато това се изисква от интересите на непълнолетните лица или за защита на личния живот на страните по делото или, само в необходимата според съда степен, в случаите, когато поради особени обстоятелства публичността би нанесла вреда на интересите на правосъдието.
2. Всяко лице, обвинено в извършване на престъпление, се смята за невинно до доказване на вината му в съответствие със закона.
3. Всяко лице, обвинено в извършване на престъпление, има минимум следните права:
  - a) да бъде незабавно и в подробности информирано за характера и причините за обвинението срещу него на разбираем за него език;
  - b) да има достатъчно време и възможности за подготовка на своята защита;
  - c) да се защитава лично или да ползува адвокат по свой избор; ако не разполага със средства за заплащане на адвокат, да му бъде предоставена безплатно служебна защита, когато го изискват интересите на правосъдието;

- d) да участва в разпита или да изисква разпит на свидетелите, свидетелстващи против него, и да изисква призоваването и разпита на свидетелите на защитата да се извършват при същите условия;
- e) да ползува безплатно услугите на преводач, ако не разбира или не говори езика, използван в съда.

Член 7 – Неналагане на наказание без закон

1. Никой не може да бъде осъден за действие или бездействие, което в момента на неговото извършване не е било квалифицирано като престъпление по националното или международното право. Не може да бъде налагано наказание по-тежко от това, което е било предвидено за съответното престъпление в момента, когато то е било извършено.
2. Този член не изключва съденето и наказването на което и да е лице за действие или бездействие, които в момента на тяхното извършване са представлявали престъпление в съответствие с общите принципи на правото, признати от цивилизованите народи.

Член 8 – Право на зачитане на личния и семейния живот

1. Всеки има право на неприкосновеност на личния и семейния си живот, на жилището и на тайната на кореспонденцията.
2. Намесата на държавните власти в упражняването на това право е недопустима, освен в случаите, предвидени в закона и необходими в едно демократично общество в интерес на националната и обществената сигурност или на икономическото благосъстояние на страната, за предотвратяване на безредици или престъпления, за защита на здравето и морала или на правата и свободите на другите.

Член 9 – Свобода на мисълта съвестта и религията

1. Всеки има право на свобода на мисълта, съвестта и религията; това право включва свободата на всеки да променя своята религия или убеждения и свободата да изповядва своята религия или убеждения индивидуално или колективно, публично или в частен кръг, чрез богослужение, преподаване, практикуване и спазване на ритуали.

2. Свободата да се изповядват религията или убежденията подлежи само на такива ограничения, които са предвидени от закона и са необходими в едно демократично общество в интерес на обществената сигурност, за защитата на обществения ред, здравето и морала или за защитата на правата и свободите на другите.

Член 10 – Свобода на изразяването на мнение

1. Всеки има право на свобода на изразяването на мнения. Това право включва свободата на всеки да отстоява своето мнение, да получава и да разпространява информация и идеи без намеса на държавните власти и независимо от държавните граници. Този член не забранява държавите да подлагат на разрешителен режим радиокомпаниите, телевизионните компании и производителите на кинематографична продукция.
2. Упражняването на тези свободи, доколкото е съпроводено със задължения и отговорности, може да бъде обусловено от процедури, условия, ограничения или санкции, които са предвидени от закона и са необходими в едно демократично общество в интерес на националната и обществената сигурност и на териториалната цялост, за предотвратяването на безредици или престъпления, за защитата на здравето и морала, както и на репутацията или правата на другите, за предотвратяване разкриването на информация, получена доверително, или за гарантиране авторитета и безпристрастността на правосъдието.

Член 11 – Свобода на събранията и сдружаването

1. Всеки има право на свобода на мирните събрания и на свободно сдружаване, включително правото да образува и членува в професионални съюзи за защита на своите интереси.
2. Упражняването на това право не подлежи на никакви ограничения, освен на тези, предвидени в закона и необходими в едно демократично общество в интерес на националната или обществената сигурност, за предотвратяване на безредици или престъпления, за защитата на здравето и морала или на правата и свободите на другите. Този член не изключва въвеждането на законни ограничения върху упражняването на тези права от служителите във въоръжените сили, полицията или държавната администрация.

Член 12 – Право на встъпване в брак

Мъжете и жените, достигнали брачна възраст, имат право да встъпват в брак и да създават семейство в съответствие с националните закони, регулиращи упражняването на това право.

Член 13 – Право на ефективни правни средства за защита

Всеки, чиито права и свободи, провъзгласени в тази Конвенция, са нарушени, има право на ефикасни правни средства за тяхната защита пред съответните национални власти, дори и нарушението да е извършено от лица, действащи при упражняване на служебни функции.

Член 14 – Забрана на дискриминацията

Упражняването на правата и свободите, изложени в тази Конвенция, следва да бъде осигурено без всякаква дискриминация, основана на пол, раса, цвят на кожата, език, религия, политически и други убеждения, национален или социален произход, принадлежност към национално малцинство, имущество, рождение или друг някакъв признак.

Член 15 – Дерогирание при извънредно положение

1. По време на война или на извънредно положение, застрашаващи съществуването на нацията, всяка от Високодоговарящите страни може да предприеме действия, освобождаващи я от изпълнението на нейните задължения по тази Конвенция, но строго в пределите на изискванията на положението, при условие че тези действия не са несъвместими с другите ѝ задължения по международното право.
2. На основата на предходната разпоредба не се допуска никакво освобождаване от задълженията по член 2, освен по отношение на смъртта като резултат от правомерни актове на война, както и от задълженията по членове 3, 4 (т. 1) и 7.
3. Всяка от Високодоговарящите страни, която се ползува от правото на такова освобождаване, е длъжна да предостави на Генералния секретар на Съвета на Европа пълна информация относно предприетите действия и породилите ги причини. Тя също така е длъжна да информира Генералния секретар на Съвета на Европа за датата на прекратяване на тези действия и на възстановяване прилагането на разпоредбите на тази Конвенция в пълния им обем.

Член 16 – Ограничения за политическата дейност на чужденците

Никоя от разпоредбите на членове 10, 11 и 14 не може да се тълкува като създаваща препятствия за Високодоговарящите страни да въвеждат ограничения за политическата дейност на чужденците.

Член 17 – Забрана на злоупотребата с права

Никоя от разпоредбите на тази Конвенция не може да се тълкува като предоставяща правото на някоя държава, група или лице да осъществява дейност или действия, имащи за цел разрушаването на което и да е от правата и свободите, предвидени в тази Конвенция, или ограничаването им в по-голяма степен от предвидената в Конвенцията.

Член 18 – Обхват на допустимите ограничения на правата

Ограниченията, допустими в съответствие с тази Конвенция по отношение упражняването на определени права и свободи, не могат да се прилагат с цел, различна от тази, за чието осъществяване са предвидени.

ЧАСТ II – ЕВРОПЕЙСКИЯТ СЪД ПО ПРАВАТА НА ЧОВЕКА

Член 19 – Създаване на Съда

За да се осигури спазването на задълженията, поети от Високодоговарящите страни съгласно Конвенцията и протоколите към нея, се създава Европейски съд по правата на човека, наричан по-долу "Съдът". Той е постоянно действащ.

Член 20 – Брой на съдиите

Съдът се състои от съдии, чийто брой е равен на броя на Високодоговарящите страни.

Член 21 – Условия за упражняване на длъжността

1. Съдиите трябва да притежават високи морални качества и да отговарят или на изискванията, необходими за заемане на висши съдебни длъжности, или да са юрисконсулти с призната компетентност.

2. Съдиите заседават в Съда в лично качество.
3. За срока на пълномощията си съдиите не могат да упражняват никаква дейност, несъвместима с изискванията за независимост, непристрастност или за работа на пълен работен ден; всеки въпрос, който възниква във връзка с прилагането на тази алинея, се решава от Съда.

Член 22 – Избор на съдиите

1. Съдиите за всяка Високодоговаряща страна се избират от Парламентарната асамблея с мнозинство от подадените гласове от списък от трима кандидати, определени от Високодоговарящата страна.
2. Същата процедура се прилага за попълване на Съда при присъединяване на нова Високодоговаряща страна, както и за попълване на овакантени места.

Член 23 – Срок на мандата

1. Съдиите се избират за срок от шест години. Те подлежат на преизбиране. Срокът на мандата на половината от избраните на първите избори съдии обаче изтича след три години.
2. Съдиите, срокът на чиито мандат изтича в края на първоначалния период от три години, се определят по жребий от Генералния секретар на Съвета на Европа веднага след техния избор.
3. С цел да се осигури, доколкото е възможно, обновяването на половината от съдиите на всеки три години, Парламентарната асамблея може да реши, преди произвеждането на поредните избор, срокът на мандата на един или на повече съдии, които предстои да бъдат избрани, да не бъде шест, но не повече от девет и не по-малко от три години.
4. Когато става въпрос за повече от един мандат и Парламентарната асамблея прилага предходната алинея, разпределението на мандатите се извършва с теглене на жребий от Генералния секретар на Съвета на Европа веднага след избора.
5. Съдия, избран да замести друг съдия преди изтичане на мандата на последния, заема длъжността до края на мандата на своя предшественик.

6. Мандатът на съдиите изтича при навършване на 70 години.
7. Съдиите изпълняват длъжността си до замяната им. Те обаче продължават да работят по делата, които вече са започнали да разглеждат.

Член 24 – Освобождение от длъжност

Съдия не може да бъде освободен от длъжност, освен ако останалите съдии не решат с мнозинство от две трети, че е престанал да отговаря на необходимите условия.

Член 25 – Регистратура и юридически секретари

Съдът разполага с регистратура, чиито функции и устройство се определят от правилника на Съда. Съдът се подпомага от юридически секретари.

Член 26 – Пленарен състав на Съда

Пленарният състав на Съда:

- a) избира свой председател и един или двама заместник-председатели за срок от три години; те могат да бъдат преизбрани;
- b) създава камари, съставени за определен срок;
- c) избира председатели на камарите на Съда; те могат да бъдат преизбрани;
- d) приема правилник на Съда;
- e) избира завеждащия регистратурата и един или няколко негови заместници.

Член 27 – Комитети, камари и Голяма камара

1. За разглеждане на заведените дела Съдът заседава в комитети от трима съдии, в камари от седем съдии и в Голяма камара от седемнадесет съдии. Камарите създават комитети за определен срок.
2. Като *ex officio* член на камара или на Голямата камара заседава съдията, избран от името на държавата страна по производството,

или ако няма такъв или той не е в състояние да участва, лице по неин избор, което заседава в качеството на съдия.

3. Членове на Голямата камара са и председателят на Съда, заместник-председателите, председателите на камарите и други съдии, избрани в съответствие с правилника на Съда. Когато делото е отнесено в Голямата камара на основание член 43, никой съдия от камарата, произнесла решението, не участва в Голямата камара, с изключение на председателя на камарата и на съдията, заседавал от името на заинтересуваната държава.

Член 28 – Декларация на комитетите за недопустимост

Комитетът може с единодушие да обяви за недопустима или да заличи от списъка индивидуална жалба, подадена съгласно член 34, когато такова решение може да бъде взето без допълнително разглеждане. Решението е окончателно.

Член 29 – Решения на камарите по допустимостта и по съществуване

1. Ако не е било взето решение по член 28, една от камарите се произнася по допустимостта и по съществуването на индивидуалните жалби, подадени съгласно член 34.
2. Една от камарите се произнася по допустимостта и по съществуването на междудържавните жалби, подадени на основание член 33.
3. Решението по допустимостта се взема отделно, освен ако по изключение Съдът не постанови друго.

Член 30 – Отказ от компетентност в полза на Голямата камара

Когато висящо дело в някоя камара повдига сериозен въпрос, свързан с тълкуването на Конвенцията или на протоколите към нея, или когато решаването на даден въпрос от камара може да доведе до противоречие с предходно решение на Съда, камарата може, по всяко време преди да е постановила решението, да предостави разглеждането на делото на Голямата камара, освен ако някоя от страните по делото не възрази.

Член 31 – Правомощия на Голямата камера

Голямата камера:

- a) се произнася по жалби, подадени на основание член 33 или член 34, когато делото ѝ е предоставено от дадена камера на основание член 30 или е отнесено пред нея на основание член 43;
- b) разглежда молбите за съвещателни мнения, подадени на основание член 47.

Член 32 – Юрисдикция на Съда

1. Юрисдикцията на Съда обхваща всички въпроси, засягащи тълкуването и прилагането на Конвенцията и на протоколите към нея, които са отнесени към него съгласно членове 33, 34 и 47.
2. В случай на възникване на спор относно юрисдикцията на Съда, той се решава от Съда.

Член 33 – Междудържавни дела

Всяка Високодоговаряща страна може да сезира Съда за всяко твърдяно нарушение на разпоредбите на Конвенцията и на протоколите към нея, извършено от друга Високодоговаряща страна.

Член 34 – Индивидуални жалби

Съдът може да бъде сезиран с жалба от всяко лице, неправителствена организация или група лица, които твърдят, че са жертва на нарушение от страна на някоя от Високодоговарящите страни, на правата, провъзгласени в Конвенцията или в протоколите към нея. Високодоговарящите страни са длъжни да не създават по никакъв начин пречки за ефективното упражняване на това право.

Член 35 – Условия за допустимост

1. Съдът може да бъде сезиран само след изчерпване на всички вътрешноправни средства за защита, в съответствие с общопризнатите норми на международното право, в срок от шест месеца след датата на окончателното решение на националната инстанция.

2. Съдът не разглежда индивидуална жалба, подадена на основание член 34, която е:
  - a) анонимна; или
  - b) представлява по същество дело, вече разгледано от Съда или в хода на друга процедура на международно разглеждане или решаване на спорове и не съдържа нова информация, отнасяща се към това дело.
3. Съдът обявява за недопустима всяка индивидуална жалба, подадена съгласно член 34, която той сметне за несъвместима с разпоредбите на Конвенцията или на протоколите към нея, за явно необоснована или представляваща злоупотреба с правото на жалба.
4. Съдът отхвърля всяка жалба, която той сметне за недопустима по силата на този член. Той може да направи това на всеки етап от процедурата.

Член 36 – Конституиране на трета страна

1. По всяко дело пред една от камарите или пред Голямата камара всяка Високото договаряща страна, чийто гражданин е жалбоподател, има право да представи писмени становища и да вземе участие в открито заседание.
2. Председателят на съда може, в интерес на справедливото правораздаване, да покани всяка Високото договаряща страна, която не е страна в процеса, или всяко заинтересувано лице, извън жалбоподателя, да представят писмени становища или да участвуват в откритите заседания.

Член 37 – Заличаване на жалба

1. На всеки етап от процедурата Съдът може да реши да заличи дадена жалба от списъка на делата, ако обстоятелствата дават основание да се смята, че:
  - a) ищецът няма намерение повече да я поддържа; или
  - b) въпросът вече е решен; или
  - c) по всяка друга причина, установена от Съда, по-нататъшното разглеждане на жалбата е неоправдано.

Съдът обаче продължава разглеждането на жалбата, ако зачитането на правата на човека, както те са определени в Конвенцията и протоколите към нея, налага това.

2. Съдът може да реши отново да включи дадена жалба в списъка, ако сметне, че обстоятелствата го оправдават.

Член 38 – Разглеждане на делото и процедура за приятелско споразумение

1. В случай че Съдът обяви дадена жалба за допустима, той:
  - a) продължава разглеждането на делото съвместно с представителите на страните и, ако е необходимо, предприема разследване, за чието ефективно осъществяване заинтересуваните държави са длъжни да създават всички необходими условия;
  - b) се поставя на разположение на заинтересуваните страни с цел да се постигне приятелско решаване на спора, на основата на зачитане правата на човека, както те са определени в Конвенцията и в протоколите към нея.
2. Осъществяваната в съответствие с алинея 1b) процедура е поверителна.

Член 39 – Постигане на приятелско споразумение

В случай на постигане на приятелско споразумение Съдът заличава делото от своя списък чрез решение, ограничаващо се до кратко изложение на фактите и на постигнатото споразумение.

Член 40 – Открито заседание и достъп до документите

1. Заседанията са открити, освен ако Съдът в изключителни случаи не реши друго.
2. Депозирани в регистратурата документи са достъпни за обществеността, освен ако председателят на Съда не реши друго.

Член 41 – Справедливо обезщетение

Ако Съдът установи, че е имало нарушение на Конвенцията или на протоколите към нея и ако вътрешното право на съответната Високодоговаряща страна допуска само частично обезщетение,

Съдът, ако е необходимо, постановява предоставянето на справедливо обезщетение на потърпевщата страна.

Член 42 – Решения на камарите

Решенията на камарите стават окончателни в съответствие с разпоредбите на член 44, алинея 2.

Член 43 – Препращане на дело в Голямата камера

1. В срок от три месеца след датата на решението на дадена камера всяка страна по делото може, в изключителни случаи, да поиска отнасяне на делото в Голямата камера.
2. Състав от петима съдии от Голямата камера приема молбата, ако делото засяга съществен въпрос по тълкуването или прилагането на Конвенцията или на протоколите към нея, или пък съществен проблем от общ характер.
3. Ако съставът приеме молбата за разглеждане, Голямата камера се произнася по делото с решение.

Член 44 – Окончателни решения

1. Решението на Голямата камера е окончателно.
2. Решението на дадена камера става окончателно:
  - a) когато страните заявят, че няма да поискат делото да бъде отнесено в Голямата камера; или
  - b) три месеца след датата на решението, ако не е поискано отнасяне на делото в Голямата камера; или
  - c) когато съставът на Голямата камера отхвърли молбата за отнасяне, подадена съгласно член 43.
3. Окончателното решение се публикува.

Член 45 – Мотиви на решенията и определенията

1. Решенията и определенията, с които жалбите се обявяват за допустими или недопустими, се мотивират.

2. Ако в цялостния си вид или в отделни свои части решението не изразява единодушното становище на съдиите, всеки съдия има право да приложи към него особеното си мнение.

Член 46 – Задължителна сила и изпълнение на решенията

1. Висогодоговарящите страни се задължават да изпълняват окончателното решение на Съда по всяко дело, по което те са страна.
2. Окончателното решение на Съда се изпраща на Комитета на министрите, който следи за неговото изпълнение.

Член 47 – Съвещателни мнения

1. По искане на Комитета на министрите Съдът може да дава съвещателни мнения по правни въпроси, отнасящи се до тълкуването на Конвенцията и протоколите към нея.
2. Тези мнения не могат да засягат въпроси, отнасящи се до съдържанието и обхвата на правата и свободите, определени в Част I на Конвенцията и в протоколите към нея, нито какъвто и да е друг въпрос, който би могъл да бъде разгледан от Съда или от Комитета на министрите в хода на производства, каквито могат да се образуват по Конвенцията.
3. Решението на Комитета на министрите да поиска съвещателно мнение от Съда се взема с мнозинството от гласовете на представителите, имащи право да заседават в Комитета.

Член 48 – Съвещателна компетентност на Съда

Съдът решава дали искането на Комитета на министрите за съвещателно мнение влиза в рамките на неговата компетентност, както тя е определена в член 47.

Член 49 – Мотиви към съвещателните мнения

1. Съвещателните мнения на Съда се мотивират.
2. Ако в цялостния си вид или в отделни свои части съвещателното мнение не изразява единодушното становище на съдиите, всеки съдия има право да излезе със свое особено мнение.

3. Съвещателните мнения на Съда се изпращат на Комитета на министрите.

Член 50 – Разходи на Съда

Разходите на Съда се поемат от Съвета на Европа.

Член 51 – Привилегии и имунитети на съдиите

При изпълнение на своите функции съдиите се ползват с привилегиите и имунитетите, предвидени в член 40 на Статута на Съвета на Европа и в споразуменията, сключени в изпълнение на този член.

ЧАСТ III – РАЗНИ

Член 52 – Запитвания на Генералния секретар

При получаване на молба от Генералния секретар на Съвета на Европа всяка Високодоговаряща страна трябва да представи обяснение на начина, по който нейното вътрешно право осигурява ефективно прилагане на разпоредбите на Конвенцията.

Член 53 – Гарантиране на съществуващите права на човека

Никоя разпоредба на тази Конвенция не трябва да се тълкува като ограничаваща или накърняваща права или основни свободи на човека, гарантирани в законите на която и да е от Високодоговарящите страни или в което и да е споразумение, по което тя е страна.

Член 54 – Пълномощия на Комитета на министрите

Никоя разпоредба на тази Конвенция не ограничава пълномощията на Комитета на министрите по силата на Статута на Съвета на Европа.

Член 55 – Отказ от други процедури за решаване на споровете

Високодоговарящите страни се съгласяват, че, освен по силата на специални споразумения, те няма да се ползват от други действащи договори, споразумения или декларации, с цел чрез разглеждане на жалба да подчинят спор относно тълкуването или прилагането на тази Конвенция на други процедури за решаване на спорове, освен предвидените в тази Конвенция.

Член 56 – Териториален обхват

1. При ратифицирането или по всяко време след това всяка държава може да декларира чрез уведомление до Генералния секретар на Съвета на Европа, че действието на тази Конвенция, при условието на алинея 4 на този член, се разпростира върху всички или върху някои от териториите, за международните отношения на които тя носи отговорност.
2. Разпространението на действието на Конвенцията върху териториите, посочени в уведомлението, влиза в сила тридесет дни след получаването му от Генералния секретар на Съвета на Европа.
3. Разпоредбите на тази Конвенция ще се прилагат на тези територии с дължимото уважение към местните изисквания.
4. Всяка държава, направила декларация в съответствие с т. 1 на този член, може по всяко време след това да декларира по отношение на една или няколко територии, за които се отнася декларацията, че признава компетенцията на Съда да получава жалби от лица, неправителствени организации или групи лица в съответствие с член 34 на тази Конвенция.

Член 57 – Резерви

1. При подписването на тази Конвенция или при депозирането на ратификационния си документ всяка държава може да направи резерва по отношение на някоя от разпоредбите на Конвенцията, в смисъл, че закон, действащ в този момент на нейна територия, съответствува на тази разпоредба. По силата на този член не се допускат резерви от общ характер.
2. Всяка резерва, направена в съответствие с настоящия член, трябва да съдържа кратко изложение на съответния закон.

Член 58 – Денонсиране

1. Високодоговаряща страна може да денонсира тази Конвенция само след изтичането на пет години от датата, на която тази държава е станала страна по Конвенцията, и шест месеца от датата на нотифицирането на Генералния секретар на Съвета на Европа, който уведомява за това другите Високодоговарящи страни.

2. Това денонсиране не освобождава съответната Високодоговаряща страна от задълженията ѝ по тази Конвенция по отношение на всеки акт, който може да представлява нарушение на тези задължения, и който би могъл да бъде осъществен до момента на влизане в сила на денонсирането на Конвенцията.
3. При същите условия престава да бъде страна по тази Конвенция всяка от Високодоговарящите страни, която престава да бъде член на Съвета на Европа.
4. Конвенцията може да бъде денонсирана в съответствие с разпоредбите на предходните точки по отношение на всяка територия, върху която нейното действие е било разпространено по силата на член 56.

Член 59 – Подписване и ратифициране

1. Настоящата Конвенция е открита за подписване от членовете на Съвета на Европа. Тя подлежи на ратифициране. Ратификационните документи се депозират при Генералния секретар на Съвета на Европа.
2. Тази Конвенция влиза в сила след депозирането на десетия ратификационен документ.
3. По отношение на държавите, ратифицирали Конвенцията след нейното влизане в сила, тя влиза в сила в деня на депозиране на техния ратификационен документ.
4. Генералният секретар на Съвета на Европа информира всички членове на Съвета на Европа за влизането на Конвенцията в сила, за имената на Високодоговарящите страни, които са я ратифицирали, и за всяко следващо депозиране на ратификационен документ.

Съставена в Рим на четвъртия ден на ноември 1950 година на английски и френски език, като и двата текста имат еднаква сила, в единствен екземпляр, който остава на съхранение в архивите на Съвета на Европа. Генералният секретар изпраща заверени копия на всяка от държавите, подписали тази Конвенция.

ДОПЪЛНИТЕЛЕН ПРОТОКОЛ КЪМ КОНВЕНЦИЯТА ЗА ЗАЩИТА ПРАВАТА НА ЧОВЕКА И ОСНОВНИТЕ СВОБОДИ

Правителствата, подписали този Протокол като членове на Съвета на Европа,

решени да предприемат действия за осигуряването на колективни гаранции за някои други права и свободи освен включените вече в Част I на Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи, подписана в Рим на 4 ноември 1950 г., (по-нататък наричана "Конвенцията"),

се договориха за следното:

Член 1 – Защита на собствеността

Всяко физическо или юридическо лице има право мирно да се ползува от своите притежания. Никой не може да бъде лишен от своите притежания освен в интерес на обществото и съгласно условията, предвидени в закона и в общите принципи на международното право.

Предходните разпоредби не накърняват по никакъв начин правото на държавите да въвеждат такива закони, каквито сметнат за необходими за осъществяването на контрол върху ползуването на притежанията в съответствие с общия интерес или за осигуряване на плащането на данъци или други постъпления или глоби.

Член 2 – Право на образование

Никой не може да бъде лишен от правото на образование. При изпълнението на функциите, поети от нея в областта на образованието и преподаването, държавата зачита правото на родителите да осигуряват на своите деца образование и преподаване в съответствие със своите религиозни и философски убеждения.

Член 3 – Право на свободни избори

Високодоговарящите страни се задължават да провеждат свободни избори през разумни периоди с тайно гласуване и при условия, осигуряващи свободното изразяване на мнението на народа при избиране на законодателното тяло.

Член 4 – Териториален обхват

При подписването или ратификацията на този Протокол или по всяко време след това всяка Високодоговаряща страна може да изпрати на Генералния секретар на Съвета на Европа декларация, установяваща степента, в която тази страна се задължава да прилага разпоредбите на настоящия Протокол по отношение на посочените в декларацията територии, за чиито международни отношения тя носи отговорност.

Всяка Високодоговаряща страна, изпратила декларация в съответствие с предходния параграф, може впоследствие да изпраща нови декларации, изменящи условията на предходните декларации или прекратяващи прилагането на разпоредбите на този Протокол по отношение на която и да е територия.

Декларация, направена в съответствие с този член, се смята за направена в съответствие с т. 1 на член 56 на Конвенцията.

Член 5 – Връзка с Конвенцията

Високодоговарящите страни смятат разпоредбите на членове 1, 2, 3 и 4 на настоящия Протокол за допълнителни членове на Конвенцията, и всички нейни разпоредби се прилагат, като се отчита този факт.

Член 6 – Подписване и ратифициране

Този Протокол е открит за подписване от членовете на Съвета на Европа, подписали Конвенцията; той подлежи на ратификация, която може да бъде осъществена едновременно с ратификацията на Конвенцията или след това. Той влиза в сила след депозирането на десетия ратификационен документ. По отношение на държавите, които са ратифицирали Протокола след неговото влизане в сила, той влиза в сила в деня на депозиране на съответния ратификационен документ.

Ратификационните документи се депозират при Генералния секретар на Съвета на Европа, който информира всички други членове на Съвета за всички държави, които са ратифицирали Протокола.

Съставен в Париж на 20 март 1952 г. на английски и френски език, като и двата текста имат еднаква сила, в един екземпляр, който остава на съхранение в архивите на Съвета на Европа. Генералният секретар ще изпрати заверени копия на всяко от подписалите правителства.

**ПРОТОКОЛ №. 4 КЪМ КОНВЕНЦИЯТА
ЗА ЗАЩИТА ПРАВАТА НА ЧОВЕКА И
ОСНОВНИТЕ СВОБОДИ ОТНОСНО
ПРИЗНАВАНЕТО НА НЯКОИ ПРАВА И
СВОБОДИ, ОСВЕН ВЕЧЕ
ПРОВЪЗГЛАСЕНИТЕ В КОНВЕНЦИЯТА
И В ПЪРВИЯ ПРОТОКОЛ**

Правителствата, подписали този Протокол, членове на Съвета на Европа,

решени да предприемат действия за осигуряването на колективни гаранции за някои други права и свободи, освен включените вече в Част I на Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи, подписана в Рим на 4 ноември 1950 г. (по-нататък наричана "Конвенцията") и в членове 1-3 на Първия протокол към Конвенцията, подписан в Париж на 20 март 1952 г.,

се договориха за следното:

Член 1 – Забрана за лишаване от свобода за дълг

Никой не може да бъде лишен от свобода само поради невъзможност да изпълни договорно задължение.

Член 2 – Свобода на придвижване

1. Всеки, който се намира на законно основание на територията на дадена държава, има право свободно да се придвижва и свободно да избира своето местожителство в пределите на тази територия.
2. Всеки е свободен да напусне пределите на всяка държава, включително и на своята.
3. Упражняването на това право не подлежи на никакви ограничения, освен на тези, предвидени в закона и необходими в едно демократично общество в интерес на националната или обществената сигурност, за поддържане на обществения ред, за предотвратяване на престъпления, за защитата на здравето и морала или на правата и свободите на другите.
4. Правата, признати в т. 1, могат да бъдат също така предмет на ограничения в определени зони. Ограниченията трябва да са

въведени в съответствие със закона и оправдани от гледна точка на общия интерес в едно демократично общество.

Член 3 – Забрана за експулсиране на собствените граждани

1. Никой не може да бъде експулсиран по силата на индивидуални или колективни мерки от територията на държавата, на която е гражданин.
2. Никой не може да бъде лишен от правото да влезе на територията на държавата, на която е гражданин.

Член 4 – Забрана за колективно експулсиране на чужденци

Колективното експулсиране на чужденци е забранено.

Член 5 – Териториален обхват

1. При подписването или ратификацията на този Протокол или по всяко време след това всяка Високодоговаряща страна може да изпрати на Генералния секретар на Съвета на Европа декларация, установяваща степента, в която тази страна се задължава да прилага разпоредбите на този Протокол по отношение на териториите, за чиито международни отношения тя носи отговорност.
2. Всяка Високодоговаряща страна, изпратила декларация в съответствие с предходната точка, може впоследствие да изпраща нови декларации, изменящи условията на предходните или прекратяващи прилагането на която и да е от разпоредбите на този Протокол по отношение на която и да е територия.
3. Декларация, направена в съответствие с този член, се счита за направена в съответствие с т. 1 на член 56 на Конвенцията.
4. Територията на всяка държава, по отношение на която Протоколът се прилага по силата на ратификация или приемане, и всяка територия, по отношение на която Протоколът се прилага по силата на декларация, направена от съответната държава съгласно този член, се считат за отделни територии за целите на употребата на термина "територия на дадена държава" в членове 2 и 3.
5. Всяка държава, направила декларация в съответствие с алинея 1 или 2 на този член, може по всяко време след това да декларира по отношение на една или няколко територии, за които се отнася

декларацията, че признава компетентията на Съда да получава жалби от лица, неправителствени организации или групи лица в съответствие с член 34 на Конвенцията във връзка с всички или с който и да било от членове 1-4 на този Протокол.

Член 6 – Връзка с Конвенцията

Високодоговарящите страни приемат разпоредбите на членове 1-5 на този Протокол за допълнителни членове на Конвенцията и всички останали нейни разпоредби се прилагат, като се отчита този факт.

Член 7 – Подписване и ратифициране

1. Този Протокол е открит за подписване от членовете на Съвета на Европа, подписали Конвенцията; той подлежи на ратификация, която може да бъде осъществена едновременно с ратификацията на Конвенцията или след това. Той влиза в сила след депозирането на петия ратификационен документ. По отношение на държавите, които са ратифицирали Протокола след неговото влизане в сила, той влиза в сила в деня на депозиране на техния ратификационен документ.
2. Ратификационните документи се депозират при Генералния секретар на Съвета на Европа, който информира всички други членове на Съвета за всички държави, които са го ратифицирали.

В уверение на което долуподписаните, надлежно упълномощени за това, подписаха този Протокол.

Съставен в Страсбург на 16-ия ден на септември 1963 г. на английски и френски език, като и двата текста имат еднаква сила, в един екземпляр, който остава на съхранение в архивите на Съвета на Европа. Генералният секретар изпраща заверени копия на всяка от подписалите държави.

**ПРОТОКОЛ №. 6 КЪМ КОНВЕНЦИЯТА
ЗА ЗАЩИТА ПРАВАТА НА ЧОВЕКА И
ОСНОВНИТЕ СВОБОДИ ОТНОСНО
ПРОМЯНАТА НА СМЪРТНОТО
НАКАЗАНИЕ**

Държавите-членки на Съвета на Европа, подписали този Протокол към Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи, подписана в Рим на 4 ноември 1950 г. (по-нататък наричана "Конвенцията"),

считайки, че еволюцията, осъществена в някои от държавите-членки на Съвета на Европа, е израз на общата тенденция в полза на премахването на смъртното наказание,

се договориха за следното:

Член 1 – Отмяна на смъртното наказание

Смъртното наказание се отменя. Никой не може да бъде осъден на смърт, нито екзекутиран.

Член 2 – Смъртно наказание във военно време

Държавата може да предвижда в своето законодателство смъртно наказание за действия, извършени по време на война или на непосредствена опасност от война; това наказание се прилага само в случаите, определени в закона, и в съответствие с неговите разпоредби. Държавата информира Генералния секретар на Съвета на Европа за съответните разпоредби на законодателството, отнасящо се до смъртното наказание.

Член 3 – Забрана за дерогиране

Не се допуска освобождаване от изпълнението на задълженията по този Протокол на основание член 15 от Конвенцията.

Член 4 – Забрана за резерви

Не се допускат резерви по отношение на разпоредбите на този Протокол на основание член 57 от Конвенцията.

Член 5 – Териториален обхват

1. При подписване или депозиране на документите си за ратификация, приемане или утвърждаване всяка държава може да посочи териториите, по отношение на които се прилагат разпоредбите на този Протокол.
2. Всяка държава може по всяко време след това чрез декларация, изпратена на Генералния секретар на Съвета на Европа, да разшири действието на този Протокол по отношение на всяка друга територия, посочена в декларацията. Протоколът влиза в сила по отношение на тази територия в първия ден на месеца, който следва датата на получаване от Генералния секретар на съответната декларация.
3. Всяка декларация, направена в съответствие с предходните две точки, може да бъде оттеглена в частта ѝ, засягаща която и да е от посочените в нея територии, чрез уведомяване на Генералния секретар. Оттеглянето влиза в сила на първия ден от месеца, който следва датата на получаване на съответното уведомление от Генералния секретар .

Член 6 – Връзка с Конвенцията

Високодоговарящите страни възприемат разпоредбите на членове 1-5 на този Протокол за допълнителни членове на Конвенцията и всички останали нейни разпоредби се прилагат, като се отчита този факт.

Член 7 – Подписване и ратифициране

Този Протокол е открит за подписване от членовете на Съвета на Европа, подписали Конвенцията; той подлежи на ратификация, приемане или утвърждаване. Държава-членка на Съвета на Европа не може да ратифицира, приеме или одобри този Протокол, без да е ратифицирала или едновременно с това да ратифицира Конвенцията. Документите за ратификация, приемане или утвърждаване се депозират при Генералния секретар на Съвета на Европа.

Член 8 – Влизане в сила

1. Този Протокол влиза в сила в първия ден на месеца, който следва датата, на която пет от държавите-членки на Съвета на Европа ще са станали страни по този Протокол в съответствие с разпоредбите на член 7.

2. По отношение на държава-членка, която впоследствие изрази съгласие да стане страна по този Протокол, той влиза в сила на първия ден от месеца, следващ датата на депозиране на документа за ратификация, приемане или утвърждаване.

Член 9 – Функции на депозитария

Генералният секретар на Съвета на Европа информира членовете на Съвета за:

- a) всяко подписване;
- b) депозирането на всеки ратификационен документ или документ за приемане или утвърждаване;
- c) датите на влизане в сила на този Протокол в съответствие с членове 5 и 8;
- d) всяко друго действие, уведомление или съобщение, имащо отношение към този Протокол.

В уверение на което долуподписаните, надлежно упълномощени за това, подписаха този Протокол.

Съставен в Страсбург на 28-ия ден на април 1983 г. на английски и френски език, като и двата текста имат еднаква сила, в един екземпляр, който остава на съхранение в архивите на Съвета на Европа. Генералният секретар изпраща заверени копия на всяка държава-членка на Съвета на Европа.

ПРОТОКОЛ №. 7 КЪМ КОНВЕНЦИЯТА ЗА ЗАЩИТА ПРАВТА НА ЧОВЕКА И ОСНОВНИТЕ СВОБОДИ

Държавите-членки на Съвета на Европа, подписали този Протокол,

решени да предприемат нови действия за осигуряването на колективни гаранции за някои права и свободи по силата на Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи, подписана в Рим на 4 ноември 1950 г. (по-нататък наричана "Конвенцията"),

се договориха за следното:

Член 1 – Процедурни гаранции по отношение експулсирането на чужденци

1. Чужденец, живеещ постоянно на законно основание на територията на дадена държава, може да бъде експулсиран само по силата на решение, взето съгласно закона, и трябва да има възможност:
  - a) да представи доводи против експулсирането си;
  - b) да бъде проверен неговият случай;
  - c) за тази цел да бъде изслушан от компетентен орган или от едно или няколко лица, назначени от този орган.
2. Чужденец може да бъде експулсиран, преди да се възползува от правата, изброени в подточки a), b) и c) на този член, когато това е необходимо в интерес на общественения ред или е мотивирано от съображения за национална сигурност.

Член 2 – Право на обжалване в наказателното производство

1. Всяко лице, признато от съда за виновно в извършването на престъпление, има право да обжалва обявяването си за виновно или осъждането си пред висшестоящ съд. Упражняването на това право, включително основанията за това, се урежда от закона.
2. Това право подлежи на изключения, когато се отнася за несъществени престъпления, определени от закона, или когато съответното лице е било осъдено в първа инстанция от най-висшия

съд в държавата, или е признато за виновно и осъдено в резултат на жалба, подадена срещу неговото освобождаване.

Член 3 – Обезщетение в случай на съдебна грешка

Когато влязла в сила присъда бъде впоследствие отменена или е последвало помилване въз основа на нови или новооткрити обстоятелства, които доказват, че е била допусната съдебна грешка, лицето, изтърпяло наказанието в изпълнение на такава присъда, се обезщетява съгласно закона или практиката на съответната държава, освен ако се докаже, че неразкриването навреме на неизвестния факт се дължи изцяло или частично на самия него.

Член 4 – Право на невъзможност за повторно осъждане или наказание

1. Никой не може да бъде съден или наказан от съда на една и съща държава за престъпление, за което вече е бил оправдан или окончателно осъден съгласно закона и наказателната процедура на тази държава.
2. Разпоредбите на предходната точка не представляват пречка за възобновяването на процеса съгласно закона и наказателната процедура на съответната държава, ако има свидетелства за нови факти или новооткрити обстоятелства или за съществен порок на предидущия процес, които са повлияли на неговия изход.
3. Не се допуска освобождаване от изпълнението на задълженията по този Протокол на основание член 15 от Конвенцията.

Член 5 – Равенство между съпрузи

Съпрузите имат равни граждански права и равна гражданско-правна отговорност в отношенията помежду си и със своите деца по отношение на сключването на брака, живота по време на брака и при неговото разтрогване. Този член не представлява пречка държавите да предприемат необходимите мерки за защита на интересите на децата.

Член 6 – Териториален обхват

1. При подписване или депозиране на документите си за ратификация, приемане или утвърждаване всяка държава може да посочи територията или териториите, по отношение на които ще

действуват разпоредбите на този Протокол, като определи мерки, с помощта на които тя се задължава да осъществява разпоредбите на Протокола на съответната територия или територии.

2. Всяка държава може по всяко време след това чрез декларация, изпратена до Генералния секретар на Съвета на Европа, да разшири действието на този Протокол по отношение на всяка друга територия, посочена в декларацията. Протоколът влиза в сила по отношение на тази територия на първия ден от месеца, който следва изтичането на два месеца от датата на получаване на съответната декларация от Генералния секретар.
3. Всяка декларация, направена в съответствие с предходните две точки, може да бъде оттеглена или изменена в частта ѝ, засягаща която и да е от посочените в нея територии, чрез уведомяване на Генералния секретар. Оттеглянето или изменението влиза в сила на първия ден от месеца, който следва изтичането на двумесечен период от датата на получаване на съответното уведомление от Генералния секретар.
4. Декларация, направена в съответствие с предходните точки, се смята за направена в съответствие с т. 1 на член 56 на Конвенцията.
5. Територията на всяка държава, по отношение на която Протоколът се прилага по силата на ратификация, приемане или утвърждаване, и всяка територия, по отношение на която Протоколът се прилага по силата на декларация, направена от тази държава в съответствие с този член, се смятат за отделни територии за целите на прилагането на термина "територия на дадена държава" в член 1.
6. Всяка държава, направила декларация в съответствие с алинея 1 или 2 на този член, може по всяко време след това да декларира по отношение на една или няколко територии, за които се отнася декларацията, че признава компетенцията на Съда да получава жалби от лица, неправителствени организации или групи лица в съответствие с член 34 на Конвенцията във връзка с членове 1-5 на този Протокол.

Член 7 – Връзка с Конвенцията

Високодоговарящите страни възприемат разпоредбите на членове 1-6 на този Протокол за допълнителни членове на Конвенцията и всички останали нейни разпоредби се прилагат, като се отчита този факт.

Член 8 – Подписване и ратифициране

Този Протокол е открит за подписване от членовете на Съвета на Европа, подписали Конвенцията; той подлежи на ратификация, приемане или утвърждаване. Държава-членка на Съвета на Европа не може да ратифицира, приеме или одобри този Протокол, без да е ратифицирала или едновременно с това да ратифицира Конвенцията. Документите за ратификация, приемане или утвърждаване се депозират при Генералния секретар на Съвета на Европа.

Член 9 – Влизане в сила

1. Този Протокол влиза в сила на първия ден от месеца, който следва изтичането на два месеца от датата, на която седем от държавите-членки на Съвета на Европа ще са станали страни по този Протокол в съответствие с разпоредбите на член 8.
2. По отношение на държава-членка, която впоследствие изрази съгласие да стане страна по този Протокол, той влиза в сила в първия ден на месеца, който следва изтичането на два месеца от датата на депозиране на документа за ратификация, приемане или утвърждаване.

Член 10 – Функции на депозитария

Генералният секретар на Съвета на Европа информира членовете на Съвета за:

- a) всяко подписване;
- b) депозирането на всеки ратификационен документ или документ за приемане или утвърждаване;
- c) датите на влизане на този Протокол в сила в съответствие с членове 6 и 9;
- d) всяко друго действие, уведомление или декларация, имащи отношение към този Протокол.

В уверение на което долуподписаните, надлежно упълномощени за това, подписаха този Протокол.

Съставен в Страсбург на 22-ия ден на ноември 1984 г. на английски и френски език, като и двата текста имат еднаква сила, в един екземпляр, който остава на съхранение в архивите на Съвета на Европа. Генералният секретар ще изпрати заверени копия на всяка държава-членка на Съвета на Европа.